

சொருபான்தப் பொருளாகிய உபநிடதம் முஸுமுரையும்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ
சூறமுகநாவலரவர்கள்
பரம்பரை
யாழ்ப்பாணம் - மேலைய்ப்போலி
நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள்
மாணான்னர் பார்வை

ஓம் பூஷ்டிக்குரு சரணார விந்தாப் யாம் நமஹ!
குருவே சரணம்

உ

கணபதி துணை
சொன்னான்தப் பொருளாகிய

உயநிடதம்

மூலமுழுரையும்

பூஷ்டி
ஆறுமுகநாவலரவர்கள்
பரம்பரை
யாழ்ப்பாணம் - மேலைப்புலோலி
நா. கதிரவேந்தின்ளை அவர்கள்
மாணாக்கர் பார்வை.

முதல் பதிப்பு : 1937
பாலக்காடு மண்ணூர் கிராமத்திலேயுள்ள
தலைமை ராமானந்த ஆசிரமம்
மடாதிபதி: சொப்பிரகாச சுவாமிகள் அனுமதியோடு
விலையில்லா புத்தகமாக வெளியீடு செய்கிறோம்

சொருபானந்த பொருளாகிய

படித்தம் (மூலமுறையும்)

ஆசிரியர் : பூஞி-ல-பூஞி ஆறுமுக நாவலரவர்கள்

முதல் பதிப்பு : 1937

இரண்டாம் பதிப்பு : அக்டோபர் 2018

ஓளியக்கு / புத்தக / அட்டை வடிவமைப்பு :

ஜூரிஸ் கிராபிக்ஸ், கோவை.

0422 - 2575941 / 9789457940

அச்சாக்கம் : ஜோதி எண்டர்பிரைசன்ஸ், சென்னை - 5.

பக்கம் : 40

வினாவிலில்லா புத்தகம்

நன்றி உரை

அஞ்ஞானத்தை நிவர்த்தி பண்ணுகிற நான்கு வேதங்கள் அதைச் சார்ந்த முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துக்களிலிருந்து எடுத்து வியாசமுனிபகவான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பொருளினை

“சொறுபானந்தப் பொருளாகிய உபநிடதம்”

(மூலமுழையுமாக)

என்னும் பெயரில் சௌபாக்கியகுருஅடியேனுடைய உள்ளத்தில் எழுந்தருளி தமிழ் பாணஷ்யில் 32 செய்யுளாக மொழி பெயர்த்து சொல்வித்த அதிசயமே அதிசயம் என்று தன்னுடைய குருவை புகழ்ந்து கூறிச்சென்றதை

திருநெல்வேலி பள்ளக்கால் பொதுக்குடியில் உள்ள கோணார்சாமிஎன்கிற பெருமாளானந்தசுவாமிகளிடம் உபதேசமாக கேட்டிந்தோம் இந்நாலின்முக்கியத்துவத்தையறிந்து வருங்கால ஆக்ம சாதகர்களுக்கு பெரிதும் இன்றியமையாதது என்றுணர்ந்து சங்கத்திலேயுள்ள சற்சிடரான ராஜாசுவாமிகள் இதற்கான பெரும் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டதின் பேரில் இந்நால் மீள்பதிப்பு செய்து வெளியிடுவதற்கு உருதுணையாக இருந்த மதிப்புக்குரிய K. முனிராஜ் M.R. Bro's அவர்களுக்கும் ஒத்துழைப்பு தந்த சத்சங்க அன்பர்களுக்கும்

கோவை தீத்திபாளையம்
குருகுலம் கைவல்ய சுவாமிகள் சாது சங்கம் சார்பாகவும்
திருநெல்வேலி அம்பாசமுத்திரம் பள்ளக்கால் பொதுக்குடி
குருகுலம் கைவல்யசுவாமிகள் ஆசிரமம் சார்பாகவும்
எங்களின் மேலான நன்றியினை தெரிவித்துக்
கொள்கிறோம்.

பாலக்காடு மண்ணூர் கிராமத்திலேயுள்ள
தலைமை ராமானந்த ஆசிரமம்
மடாதிபதி: சொப்பிரகாச சுவாமிகள் அனுமதியோடு
விலையில்லா புத்தகமாக வெளியீடு செய்கிறோம்
சாது ராஜேந்திர சுவாமிகள்
ராஜா சுவாமிகள்
கோவை.

ராமானந்தா ஆசிரமம் பாலக்காடு

கேரளா மாநிலம் பாலக்காடு மாவட்டம் மன்னூர் எனும் கிராமத்திலே சமாதி கொண்டுள்ள மகா மகத்துவம் கொண்ட மண்ணாரப்பா ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ ராமானந்த சுவாமிகள். அவருடைய பிரதான சற்சீடரான கோயம்புத்தூர் பேரூரில் சமாதி கொண்டுள்ள பேரூரப்பா ராமானந்த சுவாமிகள் ஆவர். அவருடையபிரதானசீடர்களில் கோயம்புத்தூர் தீத்திபாளையம் “குருகுலம் கைவல்ய சுவாமிகள் சாது சங்கம்” தவத்திரு சாது ராஜேந்திரசுவாமிகள், துணைவியார் அன்பு கலைவாணி அம்மா, தவத்திரு சிவபாலன் சுவாமிகள் அவர்களாலும்

மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டம் அம்பாசமுத்திரம் தாலுகா பள்ளக்கால் பொதுக்குடி “குருகுலம் கைவல்ய சுவாமிகள் ஆசிரமம்” வேதாந்த சிரோன்மணி ஞான சற்குரு ஸ்ரீலஸ்ரீ பெருமாளானந்த சுவாமிகளின் பிரதான சீடர்களில் ஒருவரான உயர்த்திரு லெ. இச்சிமுத்து அவர்களாலும் இந்நால் அச்சப்பிழை திருத்தம் செய்யப்பட்டது.

இதில் மேலும் அச்சப்பிழையோ பொருட்பிழையோ காணப்பட்டால் பெரியோர் பாசியினை ஒதுக்கி நீரினைக் கொள்வதுபோல் பிழையை நீக்கி பொருளினை கொள்ளுமாறு பிரார்த்திக்கிறோம்.

அச்சப்பிழையை தெரிவிப்பாரானால் மறுபதிப்பில் திருத்திக் கொள்ளப்படும்.

உரிமை: தலைமை, பூர்வ-பூர்வ ராமானந்தா ஆசிரமம்
மண்ணூர் பாலக்காடு மாவட்டம்
கேரளா மாநிலம்.

அனுமதியுடன் இரண்டாம் பதிப்பு வெளியீடு

**குருகுலம் கைவல்ய சுவாமிகள்
சாது சங்கம்**

2/195, R.K.V. கோல்டன் நகர்,
தீத்திப்பாளையம்,
கோயம்புத்தூர் - 641 010.
செல்: 9865453023

**குருகுலம் கைவல்ய சுவாமிகள்
ஆஸ்ரமம்**

பள்ளக்கால் பொதுக்குடி - 627 413
அம்பா சமுத்திரம் தாலுகா
திருநெல்வேலி மாவட்டம்.
செல்: 9865596655

உ

கணபதி துணை

உபநிடதம்

(ஸுலம்முரையும்)

பாயிரம்

விநாயக வணக்கம்

மெய்யடைய வடியார்மேல் விருப்புடையான் கருப்பூர் விளக்குப் போலென், பொய்யடைய வருள்போதப் பொருளுடையா னருளுடையான் பொறியைந்தாலு, மையுடைய மனத்தாலுமயக்குடையார் மதங்களைத்தா மதங்களாக்குங், கையுடைய முகமுடையா னகமுடையான் றனைக்கருத்திலிருத்தல் செய்வாம்.

இதன்பொருள்: சத்தியத்தையுடைய அடியார்மேல் விருப்பத்தையுடையவன், கருப்பூர் தீபம்போல் எனது பொய்யடைந்துபோக அருளிய போதமாகிய பொருளை யுடையவன், அருளை யுடையவன், பஞ்சேந்திரியங்களாலும் இருளையுடைய மனத்தாலும் மயக்குடையவர் மதங்களைத் தாம் கெடுதல் செய்விக்குங் கையை யுடைத்தாகிய முகத்தை யுடையவன், எல்லாருள்ளத்தையுந் தனக்கிருப்பிடமாக வுடையவன் எனப்படுகின்ற கணேசனைக் கருத்தினிடத்தி லிருத்துவாம், என்றவாறு.

I (க)

உபநிடத்துவம் குரு வணக்கம்

நானிவன்றா னவனென்றே நவின்றற்றியா தேயுழன்ற
நாயி னெற்குத், தானமரு நிலையிதுவே தாந்தவுபசாந்தமிது
தானே தானா, மோனமொழி யிதுவென நான் மறையினுப
நிடதமொழி முடிவு காட்டு, ஞானகுரு தேசிகனை நாவகத்தும்
பாவகத்து நவிற்றுவாமே.

இ-ள். நான் இவன் தான் அவன் என்கிற கற்பனையைச்
சொல்லி அறியாது அலைந்து திரிந்த அடியேனுக்கு, தானாய்
அமருகின்ற நிலை இதுவென்றும், வேதாந்தவுபசாந்தம் இது
வென்றும், தானே தன்மயமாகும் மௌனவசனம் இது
வென்றும், நான்குவேதங்களிலும் சொல்லப்பட்ட உபநிஷத்
வாக்கியங்களது முடிவைக் காட்டிய ஞானகுருதேசிகனை
நாவினிடத்தும் பாவினிடத்தும் துதிப்பாம், எ-று.

2 (2)

அவையடக்கம்

ஓதுசுரு திகணான்கி னுபநிடத மெண்ணான்கி னுரைக
டோய்ந்து, போதுமொரு வேதாந்த சொருபானந் தப்பெயரைப்
புனைந்த நூலி, ஸ்திபெரி யோருரைப்ப வதனை யன்பொன்
றில்லாத நெஞ்சி னால்யா, னாதரவு கொடுபிதற்றியெனதறியா
மையையும் வெளியாக்கி னேனே.

இ-ள். அத்தியயனஞ் செய்யப்பட்ட வேதங்கள்
நான்கிலும் உண்டான உபநிடத்து முப்பத்திரண்டிலுமுள்ள
பொருள்களைத் தோய்ந்து வந்த ஒப்பற்ற வேதமுடிவான
சொருபானந்த மென்னும் பெயரைத் தரித்த வடமொழி

ஞானநூலினது மகிழ்மையை மகத்துக்கள் சொல்ல, அதனைப் பத்தியொன்றுமில்லாத மனசினாலே யான் ஆதரவுகொண்டு தமிழ்ப்பாடலாக இந்நூலைச் சொல்லி எனது அறியாமையை வெளிசெய்தேன், எ-று.

3 (ங)

பாயிரம் முற்றிற்று

நூல் ஞானசாதனநிலை

பொன்போல விலங்குமனஞ் சஞ்சலத்தாற் குரங்காம் புத்திவிசா ரித்தறியும் பொலிவதனா வரவாந், தன்போல விலையெனலா லகங்கார மதமா தனைநிகராஞ் சித்தமொரு தன்மையினா ணாயா, மின்பொலுஞ் சலனமன மசையாமனிறுத்தி விசாரிக்கும் புத்தியினை மெய்ப்பொருட்பால் விடுத்து, வன்பொடு வருமகங்கா ரத்தினையுங் கடிந்தால் வைத்தவிடத் திருந்துசித்த மகத்துவந் தருமே.

இ-ள். இச்சாசொருபமாயிருக்கின்ற பொன்போலப் பிரகாசிக்கின்ற மனமானது சஞ்சலவியாபாரத்தால் குரங்கு போல்வதாகும். புத்தியானது சகலத்தையும் விசாரித்து அறிகின்ற பொலிவையுடைமையால் கண்ணே செவியாகச் சகல மந்திரங்களையும் அறிகிற பாம்புபோல்வதாகும், சிதாபாசசொருபமாயிருக்கின்ற அகங்காரமானது தனக்குச் சமானமில்லையென்று செருக்குற்று நிற்கையால் மதத்தினால் தன்னை மறந்திருக்கிற யானைபோல்வதாகும். நிகிருஷ்ட விஷயத்திலே தனக்குத் தானே ஒப்பாயிருக்கிற சித்தமானது விஷயவாசனையை ஏகாக்கிரஞ் செய்கிற தன்மையால்

கஞ்சிவார்க்கிறவன் பிறகே திரிகிற நாய்போல்வதாகும். ஆகையால், மின்னல்போலத் தோன்றி மறைகின்ற மனத்தைச் சலனப்படாமல் நிறுத்தி, விசாரணை செய்கின்ற புத்தியைத் தானேதானாயிருக்கின்ற அறிவுடனே கூட்டி வலிமையோடு எழுகின்ற அகங்காரத்தையும் கொன்றால், சித்தமானது வாசனாக்ஷியமாய்ப் புத்திக்குச் சாக்ஷியான சைதன்னியத்தைப் பிரகாசிக்கப்பண்ணும், எ-று,

1 (க)

இதுணை இது அறியுமென்றல்

சுத்தமுத வைந்தனையும் பொறிகளாறி யும்பொறிக டம்மைத் தானா, யொத்தகர ணமதறியுங் கரணத்தை யறியுமிருயிரைத்தானு, நித்தியமா யிருந்தறியுஞ் சாட்சிய கண்டாகார நீங்கி மேலா, யித்தனையும் பகுத்தறிய மறிவுவடி வாயிருப்ப தியல்பதாமே.

இ-ள். சுத்தமாதியாகிய நாமருபாத்துமகவிஷயங்களைச் சுரோத்திராதிகளான ஞானேந்திரியங்களாறியும். அந்த ஞானேந்திரியங்களைத் தானாயொத்திருக்கின்ற அந்தக் கரணமறியும். அந்த அந்தக்கரணத்தைச் சீவனநியும் அந்தச் சீவனைச் சீவ சாக்ஷி அழிவின்றியிருந்து அறியும் அகண்டா காரவிருத்தி நீங்கிமேலாய் இவைகளையெல்லாம் அறியுமறிவே சொருபசபாவமாம், எ-று.

விஷயமுதல் சாக்ஷிவரை ஒன்றையொன்று அறியுமாறு கூறியது.

2 (உ)

அறிபொருள் அறியப்படும் பொருள்களினியல்பு

விடையமறிந் திடும்பொறிகள் விடைய மாமோ மிக்க பொறி யறிகரணம் பொறிக னாமோ, வடையவறி சிவனந்தக்கரண மாமோ வதனையறிந் திடுஞ்சாக்ஷி சிவ னாமோ தடையறவொன் றனையறியு மொன்றுமோலஞ் சாட்சியை யொன்றாலறியத்தகுமோ தானா, யிடையற வொன்றிலகுமெனிலதனைக் காண்டற் கேதுண்டா மதுவாகி யிருந்துகாணே.

இ-ள். கடாதிகளைப் பார்த்து அறிகின்ற இந்திரியங்கள் கடாதிகளாகாவாம், இந்திரியத்துவாரத்தாற் புறப்பட்டுக் கடத்தைத் தோற்றுவிக்கின்ற அந்தக்கரணம் இந்திரியமாக மாட்டாது. அவ்வந்தக்கரணத்தை அறிகின்ற சீவன் அந்தக்கரண மாகாது. சீவனையறிகின்ற சீவசாக்ஷி சீவனாகாது. தடையில்லையாக ஒன்றனை ஒன்று அறியும் இவற்றுக்கெல்லாம் மேலான இந்தச்சாக்ஷியே சைதன்னிய மாத்திரமாயிருந்தால் அதனையறிய வேறொரு அறிவில்லாதபடியினாலும், இந்திரியகோசரமாயிருக்கும் பிரபஞ்சமெல்லாம் சைதன்னிய விவர்த்தமாகையாலும், அந்தச்சைதன்னியத்தை அறிவதற்கு வேறொன்றற்குக் கூடுமோ? இடையறாமல் ஒன்றாய் விளங்குமெனில் அதனை யறிதற்கு உள்ளது யாது? ஆதலால், ததாகாரமாயிருந்து அதனை யறிக. எ-று.

விஷயமுதல்சாக்ஷிவரைக்கும் ஒன்றையொன்றறியுமிடத்து, அறியும்பொருள் அறியப்படும் பொருளாகாதென்பது கூறியது.

3 (ஏ)

விருத்திஞானத்திரயவியல்பு

மேயமனோ விருத்தியகண் டாகார விருத்தி விவேக விருத் தியொடிவையே விருத்திகண்மூன் றாகு, மாயமனோ விருத்திவிடயாஞ்ஞானம் போக்கியவ்விடயந் தோற்றுவிக்கு மகண்டமெனும் விருத்தி, தூயசிதங் ஞானத்தைப் போக்கியச்சாட் சியையே தோற்றுவிக்கும் விவேகவிருத் தியுமகண் டாஞ்ஞானம், போயிடச் சீவன்சாட்சி பூரணமே தானாம் போதநிலை பொருத்துமெனப் புகன்றிடுநான் மறையே.

இ-ள். மனோவிருத்தி, அகண்டாகாரவிருத்தி, விவேக விருத்தி எனவிருத்தி மூன்றாகும். இவைகளின், மனோவிருத்தி ஞானமானது கடாதிவிஷயத்தை மறைத்திருந்த அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிச் சீவனுக்கு அவற்றைத் தோன்றச் செய்யும். அகண்டாகாரவிருத்திஞானமானது கூடஸ்தரை மறைந்திருந்த அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிக் கூடஸ்தரைத் தோன்றச் செய்யும். விவேகவிருத்திஞானமானது சொருபவியாபகத்தை மறைத் திருந்த அஞ்ஞானத்தைப்போக்கிக் கூடஸ்தரையும் வியாபக சைதன்னியத்தையும் ஏகமாக்கித் தானும் அந்தவறிவினிடத் தடங்கிப் பிரபஞ்சத்தோற்றறவையும் சின்மாத்திரமாக்கு மென்று நான்கு வேதங்களுஞ் சொல்லும், எ-று.

விருத்தித்திரயஞானத்தால் அஞ்ஞானிவிரத்தியும் சொருபத்தோற்றமும் கூறியது.

4 (ஈ)

ஞானி அஞ்ஞானி விருத்தி நிலைமை

மிக்கபரா தீனர்களே யுலகமெலா மதில்விருப்பு வெறுப்பற்றோர்க, டொக்கமனோ விருத்தியணு மாத்திரமா

வறிவகண்ட சொருப மாகு, மக்கதிக டேராதா ரறிவணுவா மனோவிருத்தி யகண்ட மாகத், தக்கபிரா ரத்தவசத் தவராகிப் பிறந்திறந்து தளர்கின்றனரே.

இ-ள், அஞ்ஞானத்துக்கு உள்ளானவர்களே உலகமெங்கு முள்ளார். அந்த வுலகத்தில் விருப்புவெறுப்பு அற்றோரது மனோவிருத்தி அணுமாத்திரமாக அறிவு அகண்டாகார சொருபமாயிருக்கும். அப்படிச் சொருபவிசாரணை பண்ணாத அஞ்ஞானிகள் அறிவு அணுவாக மனோவிருத்தி அகண்டாகாரமாகப் பெற்றுத் தமக்குத் தக்க பிராரத்தவசத்தராய்ச் சனை மரணத்தில் அழுந்தி வருந்துகிறார், எ-று.

5 (ரு)

உபரதி வைராக்கிய ஞானபலம்

தோற்றுமுப ரதிவைராக் கியஞான முன்றிவைகடோழிற் பட்டாரு, னேற்றுமுப ரதியுடையார் பிரமாதிபதமடைவ ரிகலோ கத்திற், போற்றும் வைராக்கியர்க்கு மப்பதமுண்டாஞானம் பொருந்தினோர்க்குச், சாற்றரிய தனிமுத்தி சர்ராந்தத் தெனவுரைப்பர் தகைமையோரே.

இ-ள். முத்தியடைவோர்க்கு உண்டாவன உபரதி, வைராக்கியம், ஞானம் என மூன்றாம். இவற்றுள், பெண்டு பிள்ளை பண்ட பதார்த்தங்களிலே யான் எனது என்கின்ற அபிமானம் நீக்கினதற்கு உபரதி யென்று பெயர். ஒருவருக்கு ஞான வைராக்கியமில்லாமல் உபரதிமாத்திர முண்டானால் அவர் சர்ராந்தத்தில் பிரமலோகாதி பதங்களையடைவர். அந்தப் பிரமாதி பததிருண்காரமே வைராக்கியம். ஒருவருக்கு ஞானவுபரதியில்லாமல் வைராக்கியமாத்திர முண்டானாலும், ஞானமில்லாமல் உபரதி வைராக்கிய முண்டானாலும், அவருக்கு இகலோகத்திலே புகழ்ச்சியும் சர்ராந்தத்தில் பரத்திலே

பிரம்மலோகாதியும் உண்டாம். ஆத்துமசொருபத்தை அறிவுதே ஞானம். சமஸ்காரபலத்தினால் ஒருவருக்கு ஞான வைராக்கிய உபரதி மூன்றுங்கூடியிருக்கும், ஒருவருக்கு உபரதியும் ஞானமுங்கூடியிருக்கும், ஒருவருக்குவைராக்கியமும் ஞானமுங்கூடியிருக்கும், ஒருவருக்கு வைராக்கியமும் உபரதியுமில்லாமல் ஞானமாத்திரம் பொருந்தியிருக்கும். ஆகிலும், அவர்க்கு இவ்வாறென்று வாயாலளவிட்டுச் சொல்லக்கூடாததாகிய ஒப்பற்ற மோக்ஷம் உண்டாமென்று ஆத்துமவிசாரம் பொருந்தினவர்கள் சொல்வார்கள், எ-று.

6 (சு)

திரிபுடியியல்பு

மெய்வாய்கண் ஜோடுமுக்குச் செவியாலுண் பதுவிடயம் விடயம்யாவு, மைவாயி லரவெனவுற் றுனர் தன்மனோ விருத்தியவை யறிவ தாகிப், பொய்வாயின் செயல்க் கௌல்லாந் தனதாய்நின் றிடல்சிவ போதம்வேறாய்த், தைவாய்வென் பிறைபோலத் திரிபுடிக்குஞ் சமசாட்சி தானேதானாம்.

இ-ள். சுரோத்திராதியாகிய ஞானேந்திரியங்களினால் அனுபவிக்கப்படுவது விஷயம். அவ் விஷயங்களனைத்தையும் அவ்விந்திரியங்களையுற்று ஐந்தலை நாகம் போல அறிவுது மனோவிருத்தி ஞானம். அவைகளை யறிந்து மனத்தோடுங் கூடி இந்திரியச் செயலனைத்தையும் தனதாகப் பாவிப்பது சிதாபாசன். இவைகளின் வேறாய்த் தை மாதத்தில் தோன்றிய வெள்ளிய சந்திரப்பிறை போலச் சமனாய் இந்தத் திரிபுடியை நிருவிகாரமாயிருந்து அறியுஞ் சாட்சி தானே தானாகி விளங்கும், எ-று.

காண்பான், காட்சி, காட்சிப் பொருள் என்னுந் திரிபுடியும் அதன் சாட்சியுங் கூறியது.

7 (எ)

அஞ்ஞானதிகளியல்பு

இதற்காக வஞ்ஞானம் தனையறியா வணர்விதற் கோருவதி மூல, மாதன்மனோ விருத்தியவை யகற்றி யொளிதனை யறியுமகண்டா காரங், காதவினா லருளியசற் குருவருளாற்பெறுமகண்டா காரமாகுஞ், சாதகமே தானாகி யிருப்பதே தது சொருப சாட்சி யாமே.

இ-ள். ஒதுதற்கரிய அஞ்ஞானமாவது தன்னை யறியாத சீவவறிவு. இந்த அறிவை நித்தியம் பண்ணுவதற்கு முக்கிய காரணம் மனோவிருத்தியாம். அந்த அஞ்ஞான மனோவிருத்தி களை நீக்கிச் சாக்ஷியாயிருந்த கூடஸ்த சைதன்னியத்தையறிவது அகண்டாகார விருத்தி ஞானம். அன்பினால் அருள் செயப் பட்ட சற்குருகிருபையினால் பெறப்பட்ட இந்த அகண்டாகார விருத்திக்குச் சாதகமாயிருந்தறிவது எது அதுவே சொருப சாக்ஷியாகும். எ-று.

அஞ்ஞானம், மனோவிருத்தி, அகண்டாகார விருத்தி சொருப சாக்ஷி இவைகளினியல்பு கூறியது.

8 (அ)

விருத்தியுஞ் சீவனும் விபுவாதல்

விருத்தியுஞ்சீ வனும்விடயத் தினைப்பார்க்கிற் பெரிதாம் விருத்தியின்ஞா னம்விடயாஞ் ஞானத்தை யகற்றின், விருத்தியுஞ்சீ வனும்விடயா காரமதா மதுபோல் விருத்தியுஞ்சீ வனுஞ்சத்தா காரமதா யமைந்தால், விருத்தியச்சீவனைவிடயத் தினையறியுஞ் சாட்சி வேந்தனசை யாதிருந்து மேன்மைபெறுந் திறம்போல், விருத்திவிட யஞ்சிவன் சாட்சியிவை தோன்றா விபுவாவன் ஞானியென விளம்பு முபநிடதம்.

இ-ள். விருத்தியுஞ் சீவனும் விஷயத்தினைப் பார்க்கிலும் வியாபகமாகும். எங்ஙனமெனில், விருத்தி ஞானமானது கடாதுவிஷய வஞ்ஞானத்தைப் போக்கினால், அப்போது

விருத்தியும் சீவனும் விஷயாகாரமாம். அதுபோலவே, விருத்தியும் சீவனும் அகண்டாகார ஞானத்தினால் சீவசாக்ஷியா யிருக்கின்ற கூடஸ்தரை மறைத்திருந்த அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி அந்தக் கூடஸ்த தரிசனம் பண்ணித் ததாகாரமானால், விவகார தசையிலே அரசனானவன் தன்னிலையிலிருந்து கொண்டு தேசசமாசாரங்களையெல்லாம் அறிந்து மேன்மையைப் பெறுகின்ற திறமைபோல, விருத்தியையும் சீவனையும் விஷயங்களையும் சாக்ஷியாய் நின்று அறிவன். இப்படிப்பட்ட ஞானியானவன் இந்தத் திரிபுடியும் சாக்ஷியுந் தோன்றாத பரிபூரண சொருபத்தைப் பார்த்து அதுவாவன் என்று வேதாந்தஞ் சொல்லும், எ-று.

விருத்தியும் சீவனும் எந்தவிடத்தைப் பார்த்தாலும் அது வாகையாலே, சின்மாத்திரமான விபுவைப் பார்த்தாலும் அது வாவனென்பது கூறியது.

9 (க)

விஷயமுதற் சாக்ஷிவரையில் ஒன்றுக்கொன்று விசேடமாமாறு

போற்றியவிந் திரியமின்றி விடயமெலாந் தோன்றா. பொறிகளைந்துங் கரணமின்றிப் பொலிவோடு தோன்றாவால், சாற்றுக்கர ணமுஞ்சீவ னின்றியக்காற் ரோன்றா சாட்சியன்றிச் சீவனிலை தானுணர்வு தோன்றா, தாற்றலினா விந்திரியங்கள் விடயமட்டு மறியு மவ்விரண்டுங் கரணமறிந் திடுமவைழுன் றினையுந், தேற்றமோடு சீவனறி வறுமவை நான்கினையுந் தெளிந்தறியுஞ் சாட்சிய திதப்பொருளா மிதுவே.

இ-ள். போற்றப்படுகின்ற ஞானேந்திரியங்களிலில்லாமல் விஷயங்களைனத்துந் தோன்றாவாம். அந்தக்கரணமில்லாமல்

அவ் விந்திரியங்க ளனைத்துந் தோன்றாவாம். சீவனில்லாமல் அந்தக்கரணம் தோன்றாது, சீவசாட்சியில்லாமல் சீவனிலையினுணர்ச்சி தோன்றாது, ஆகையால், இந்திரியங்கள் விஷயமட்டுக்கு மறியும் விஷயங்களையும் இந்திரியங்களையும் அந்தக்கரணம் அறிந்திடும். அந்த விஷயேந்திரிய கரணங்களைத் தெளிவோடு சீவனரியும். இவை நான்கினையும் சீவசாட்சி தெளிந்து அறியும். இந்தச் சாட்சி சைதன்னியமே அதைப் பொருளாம், எ-று.

10 (க0)

அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷி

கற்பனைசெய் யவத்தைகண்முன் றினுக்குஞ் சாட்சி கலந் தொருதன்மையினிலகுஞ் சாட்சி கூறிற், சிற்பரவுஞ் சாக்கிரத்திற் சாட்சி தானே செடசாட்சி யாயிருக்குஞ் தியக்க மான, சொப்பனத்தின்மனோவிருத்திதனக்கேசாட்சிகுனியமாஞ் சமுத்தியிலஞ் ஞானமான, வற்புநெறி யானந்தமதற்கே சாட்சி யனைத்தினுமிவ் வாறிருந்தோர்ந் தறியுங்காணே.

இ-ள். கற்பனையாயிருக்கும் சரீரத்திரயத்தைப் பற்றிய அவஸ்தாத்திரயத்திற்குச் சாக்ஷியானது பொருந்தியும் பொருந்தாமலு மிருக்கும் அனுபவங் கூறவேண்டில், சித்துவிலாசமாயிருக்கும் சாக்கிரத்திலே சாக்ஷியானது தப்தாயபிண்டம்போ லத்துவம் அகம் என்கிற சீவாத்தும பக்ஷமாகியும் நிருவிகாரத்தினால் சரீரசாக்ஷியாகியு மிருக்கும். இந்தச் சாக்கிரத்துவாசனா மயமாகிய சொப்பனாவஸ்தையில் கமலபத்திரோதகம்போல் அந்தராத்ம பக்ஷமாகியும் நிருவிகாரத்தினால் மனோவிருத்திக்குச் சாக்ஷியாகியுமிருக்கும். இந்தச் சொப்பன சாக்கிரப் பிரபஞ்ச மெல்லாவற்றிற்கும் பீஜமாகியும் அப்பிரபஞ்சத் தோற்றரவற் றிருக்கிற சமுத்தியவஸ்தையிலே லோகவிவகாரத்திற்குச் சூரியன்போலப்

பரமாத்துமபக்ஷமாகியும் நிருவிகாரத்தால் - அஞ்ஞானஞ்சுபமான அற்பநெறியால் வருகின்ற ஆனந்தத்துக்குச் சாக்ஷியாயிருக்கும். இம்மூன்றிலும் இப்படி யிருந்தறியும், எ-று.

11 (கக)

விருத்திஞானத்திரயத்தால் அஞ்ஞானத்திரய நிவிர்த்தி

அரியவிருத் திகண்மூன்றா லகவுமஞ்ஞானங்களின்ன மாய்ந்து கூறிற், ரெரியுமனோ விருத்தியினால் விடயாஞ்ஞானங்களைல்லாஞ் சிதையு மேலாய்ப், பிரிவிலகண் டாகார விருத்தியிற்சாட் சியையறியாப் பெந்தநீங்கு, முரியவிவேக விருத்தி யகண்டாகார முங்கடந்தங் கொன்றா மன்றே.

இ-ள். அரிதாகிய விருத்தித்திரிபுடியினால் அஞ்ஞானம் நிவிர்த்தியாகும். இன்னம் ஆராய்ந்து சொல்லில் தெரிகின்ற மனோவிருத்திஞானத்தினால் விஷயாஞ்ஞானங்களைல்லாம் அழிந்துபோகும். இதற்கு மேற்பட்டுப் பிரிவில்லாத அகண்டாகார விருத்திஞானத்தால் கூடஸ்தரை அறியாதபடி மறைத்திருந்த அஞ்ஞானம் நீங்கும். முத்தியைத் தருதற்குரிய விவேக விருத்தி ஞானம் அகண்டாகார விருத்தியையுங் கடந்து அகண்டாகாரவிருத்தியும் சீவனும் சீவசாக்ஷியுமாகிய இம்மூன்றையுஞ் சுத்தசைதன்னியமாக்கித் தானும் ததாகாரமாம், எ-று.

12 (கங)

தத்துவோற்பத்திலயக்கிரமம்

பேசரிய பரத்தினிலா ரோபமதா மூலப் பிரகிருதி தோன்றுமிதிற் சாத்திகமா மாயை, யீசனிதிற் ரோன்று மிராசதமவித்தை சீவ னிதிற்றோன்றுந் தாமதத்தா வரணம்விட்சே

பமதாஞ், சூக்கவிட் சேபமதிற் சூக்குமழு தமதாஞ் சூக்கவுட லிருகுணத்தாற் ரோன்றிடுந் தாமதத்தின், மாசில் பஞ்சி கரணமதா யைமழுத வடிவாய திற்றால சடந்தோன்று மனைத்துமிவ்வா றடங்கும்.

இ-ள். அவாங்மனோ கோசரமாயிருக்கின்ற பிரமத்தி ணிடத்தில் விவர்த்தமாக இரச்சவில் சர்பத்துவம் போல் மூலப் பிரகிருதியென்கிற ஒரு சத்தி தோன்றும். இந்தச் சத்திக்கு விகிருதமான சத்துவம், ரஜஸ, தமச என மூன்றுகுணமுண்டு, இவற்றுள், சத்துவகுணத்திற்கு மாயையென்றும் ஈசரகாரண சரீரமென்றும் பெயர். இந்த மாயையில் சைதன்னிய பிரதி பிம்பமாகிய ஈசரன் தோன்றுவன். இவனுக்குச் சர்வஞ்ஞ ணென்றும் பெயர். இந்த வீசவரன், சத்துவத்தின் ரஜஸ, சத்துவம், தமசாகிய மூன்று குணத்திலும் பிரதிபிம்பித்து முத்தொழிலும் நடத்துகையால், பிரமா விட்டுணு ருத்திரனென்று பேருண்டாயிற்று. இரசோகுணத்துக்கு அவித்தையென்றும் சீவகாரணசரீரமென்று பெயர். இந்த அவித்தைகளின் சைதன்னிய பிரதிபிம்பமான சீவர்கள் தோன்றுவார்கள். இச்சீவர்கட்டுக் கிஞ்சிஞ்ஞன் சிதாபாசன் என்றும் பெயர். சீவன் ரஜஸின் சத்துவம், ரஜஸ, தமச என்கின்ற மூன்று குணங்களில் பிரதிபிம்பிக்கையால், தத்துவஞானி யென்றும், காமக்குரோதனென்றும், சோம்புநித்திரையுடையவ ணென்றும், பெயர்பெறுவன். தமோகுணத்தில் ஆவரணம் விட்சேபம் என்றிரண்டு சத்திகளுண்டாம். இவற்றுள், ஆவரணசத்தியானது ஈசவரனுக்கும் சீவன்முத்தருக்குந் தவிர மற்றச் சீவருக்கெல்லாம் சரீரத்திரயசாக்கி சைதன்னியங்களை ஒன்றற்கொன்று பேதந் தெரியவொட்டாமல் மறைக்கும். இந்த ஆவரணம் நீங்கினதே முத்தி. விகேஷப சத்தியினிடத்தில் அபஞ்சிகிருத சூக்குமழுதங்கள் தாமதத்தின் முக்குணத்துடனே பிறக்கும். இந்தப் பஞ்சபூதங்களின் தாமதசத்துவகுண முற்பாதியிலே சமட்டி வியட்டிழூபமாக உண்டானது அந்தக் கரணம் (5) ரு. பிற்பாதியில் வியட்டிழூபமாக உண்டானது சுரோத்திராதிகளான ஞானேந்திரியம் - (5) ரு. தாமதகுண

ரசோகுணமுற்பாதியில்சமட்டிவியட்டிருபமாகுண்டானவைகள் பிராணாதிவாயுக்கள் (5) ரு. பிற்பாதியில் வியட்டிருபமாக உண்டானது வாக்காதியான கன்மேந்திரியம் (5) ரு. இந்தச் சாத்துவிகத்தினாலும் ராசதத்தினாலும் சூக்குமசரீரமென்று சொல்லப்படும் இவ்விருபது தத்துவங்களை முண்டாம். சீவர்களும் அநேகரானபடியினால் இந்த சூக்குமசரீரமும் அநேகமாயிருக்கும். சூக்குமபஞ்சஸ்தூபதாமத தமோகுணத்தில் பஞ்சிகிருததூலபஞ்சஸ்தூபங்களுண்டாம். இந்தப் பூத்தினின்றும் ஆறுதத்துவமாய் நால்வகைப்பிறப்பாய் மூவகைச் சாதியா யிருக்கின்ற தூலசரீரங்கள் தோன்றும். இப்படித் தோற்றின தூலசரீரமான அன்னமயகோசத்துவம் - சு(6). சூக்கும சரீரதத்துவம் (20) - 20. பூதம் - (5) ரு. மாயை, அவித்தை, ஈசவரன், சீவன், பிரமம் - (5) ரு. ஆகதத்துவம் (36) - நக. இந்த முப்பத்தாறில் அநாதியாயிருக்கிற பிரமம் நீங்கலாகக் கற்பிதமாயிருக்கின்ற தத்துவம் - நகரு - (35)ம் பிரகிருதியில் தோன்றினபடியே சகலமும் பிரகிருதியிலொடுங்கிப் பிரகிருதியும் பிரமத்தி வொடுங்கும், எ-று.

13 (கங)

பிரகிருதிமுதலியவற்றினிவிர்த்தி

பகர்வரிய முதற்பொருளின் விவர்த்தமதா மூலப்பகுதி யிந்தவுலகமெய்யாப் பார்த்திடுதன் மாயை, யகமுடலென் றிருப்பதுவே யவித்தைதத்துவங்களனைத் தையுந்தானென மறைப்பதாவரணம் விடய, சுகவிருத்தி விட்சேப மிவைகளைந்து மடவே தொலைதல்பரி பூரணத்தாற் சோதனைத்தற்பதத்தான், மிகவுணருந் தொம்பதத்தாற் றத்துவங்கு னத்தால் விதேகமுத்தி யதனாலும் விடப்படுதல் வீடாம்.

இ-ள். சொல்லுதற்கரிதாகிய அதிட்டான சைதன்னியத்தி னிடத்திலே விவர்த்தமாக ஏகதேசத்திலுண்டாய்த் தனக்கு அதிட்டானசைதன்னியமாகிய பிரமத்தைத் தானே பிரபஞ்ச மாகத் தோற்றுவிப்பது பிரகிருதி, இந்த நாமரூபாத்மகமான

பிரபஞ்சத்தைச் சுத்தியபுத்தி பண்ணுவது மாயை. சர்வத்திரயத்தையும் தானெனப்பண்ணுவது அவித்தை. இருபத்தொன்பது தத்துவத்திற்கும் பேதந் தெரியவோட்டாமல் தானென்னும்படி மறைப்பது ஆவரணம். விஷயக்கத்தை இச்சித்து எழும்பின விருத்தி விட்சேபம் இவையைந்தும் முறையில் யதார்த்தமாகியபரிபூரணஞானத்தினால் பிரகிருதியும், தற்பதசோதனையில் அதிட்டானசைதன்னியஞானத்தினால் மாயையும், துவம்பதசோதனையில் சீவசாக்ஷியை யறிதலால் அவித்தையும், தத்துவவிசாரணையால் ஆவரணமும், விதேககைவல்யத்தால் விகோஷபமும், தொலையும். இவ்வைந் தாலும் விடப்படுதலே வீடாம். எ-று

14 (கச)

பிரமசப்தாவஸ்ரை

சோதிதா னாயிருந்தாற் பிரமமதா மாயையிலே தோய்ந்தா சீன், காதலவித் தையிற்கூடிற் சீவனாம் பிரமாதா கரணந் தோய்ந்தான், மேதகுமிந் தியஞ்சேர்ந்தாற் பிரமாண மற்றியாத விடயத் தெய்தல், யாததுவே பிரமேய மறிவதிற்போந் தாற்பலமே முவத்தை கூடும்.

இ-ள். சுவயம்பிரகாசமாயிருக்கின்ற சைதன்னியம் நிருபாதிகமாயிருந்தால் பிரமமென்று பெயர். மாயையில் பிரதிபலித்தால் ஈசுரனென்று பெயர். இச்சாமயமாகிய அவித்தையில் பிரதிபலித்தால் சீவனென்று பெயர். கரண சபளிதமானால் பிரமாதாவென்று பெயர். மேம்பாட்டினை யுடைய இந்திரிய சபளிதமானால் பிரமாணமென்று பெயர். பரோக்ஷ விஷயங்களிற் கூடில் பிரமேயமென்று பெயர். பிரத்தியக்ஷ விஷயத்துடனே கூடில் பலமென்று பெயர். இப்படிச் சைதன்னியமொன்றே ஏழவஸ்தா நாமங்களைப் பெறும், எ-று.

15 (கரு)

அஷ்டப்பிரமாணம்

உற்றெழிரே காண்டல்பிரத் தியட்சமனு மானமோங்கு
புகை கண்டு நெருப் புண்டெனவே யுணர்தன், மற்றுவமை
மரைபசுப்போ லெனல்ஸ்த்தம் பெரியோவாய்ச்சொல்ருத்தாபத்தி
மதத்தவுட லதனா, வற்றவுப வாசியொளித் துண்பானென்
றுணர்த லபாவ முன்பினிடை யொருகா லத்துமிலை யென்றா,
னற்றியவிம் மரத்தினிற்பே யுண்டெனலை தீகநாட்டுதலே
சம்பவம்ப்ரமாணமெட்டா நவிலும்.

இ-ள். எதிராகக் கடமுதவியவற்றை உற்றுக் காண்பது
பிரத்தியக்ஷம் பிரமாணம். இது சந்தேகப் பிரத்தியக்ஷம்,
விபரீதப் பிரத்தியக்ஷம், யதார்த்தப் பிரத்தியக்ஷம், என மூன்று
வகைப்படும். கட்டையைக் கண்டு கள்ளனோ தறியோ
வென்பது சந்தேகப் பிரத்தியக்ஷம். கட்டையைக் கள்ளனென்று
நிச்சயிப்பது விபரீதப் பிரத்தியக்ஷம். கட்டையைக் கட்டை
யென்றறிவது யதார்த்தப் பிரத்தியக்ஷம். அனுமானப்
பிரமாணமாவது புகையைக் கண்டு நெருப்புண்டென்று
நிச்சயிப்பது. இது பிரதிக்கினை, ஏது, திருட்டாந்தம் என்னும்
மூன்றையுங் கொண்டிருக்கும். அவைகளில், பருவதம்
அக்கினியுடைத்தென்பது பிரதிக்கினை. தூமமுள்ளதா
மென்பதே ஏது, மகானசம்போல வென்பதே திருட்டாந்தம்.
பசுப்போலிருக்கும் மரை யென்பது உவமானப்பிரமாணம்.
சத்தப் பிரமாணமாவது உண்மையைச் சொல்லுகின்ற
பெரியோர்களது வாய்ச்சொல்லாம். அருத்தாபத்திப்
பிரமாணம் நித்திய வுபவாசியென்று இருக்கின்றவனுடைய
தேகப்பேந்த்துவத்தினால் ஏகாந்தத்தில் புசிப்பானென்றறிவது.
அபாவப் பிரமாணமாவது பிராகபாவம். பிரத்துவம்ஸாபாவம்,
அன்னி யோன்னியாபாவம், அத்தியந்தாபாவம் என நான்கு
பேதமாயிருக்கும். இவைகளில், குயவன் திரிகை மண்ணைப்
பார்த்து இதில் கடமுன்னில்லை யென்பது பிராகபாவம்
உண்டான கடம் பின்னில்லை யென்பது பிரத்துவம்ஸாபாவம்.
கடத்தில் படமும் படத்தில் கடமுமில்லை யென்பது
அன்னியோன்னியாபாவம். ககனாரவிந்தம் ஒருகாலுமில்லை

உபநிடதம் [ஸஹமுமூர்யம்]

யென்பது அத்தியந்தாபாவம். இந்த மரத்தினில் பேயுண்டென்று கர்ணமுலமாய் வழங்குவது ஐதிகியப் பிரமாணம். ஒன்றுண்டானால் பத்து நூறுஆயிரம் உண்டாமென்பது சம்பவப் பிரமாணம். இங்களும் பிரமாணங்கள் எட்டென்று சொல்லப்படும். எ-று.

16 (கக)

சீவ சப்தாவஸ்தை

மன்னியதோ ரஞ்ஞானந் தனையறியா ததுமறைப்பா வரணமாகும், பன்னியவிட் சேபமென தெனலாப்த வாக்கியமே பரோட்ச ஞானந், தன்னிலைதா னானதுவே யபரோட்சங் கண்டதொரு சந்தோடத்தி, னந்நிலை யேதுக்கழும்போ யானந்த மடைவதுமே முவத்தைப்பேறாம்.

இ-ள். நீ சொன்ன வர்த்தம் நானறியேனன்பதே அஞ்ஞானம். இது அஞ்ஞானமென்றால், நீ சொன்னவர்த்தம் அறியேனன்கிற அறிவு வரவேதுவில்லை. இது அறிவுதா னென்றால் நான் அறியேன் என்கிற மயக்கம் வரவேது வில்லை. இந்த அருத்தாபத்திப் பிரமாணசித்தமாய்த் தன்னை மறக்கின்றதே நிலைபெற்ற அஞ்ஞானம். இருபத்தொன்பது தத்துவத்தையும் ஒன்றுக்கொன்று பேதந் தெரியவொட்டாமல் மறைத்திருப்பதே ஆவரணம். சரீராதிப் பிரபஞ்ச வாசனை பண்ணின விருத்தியே விகேஷபம். சற்கரும பரிபாகத்தினால் சொர்க்காதி லோகம் போலப் பிரமமொன் றுண்டென்னும் ஆப்தவாக்கிய நிச்சயபுத்தியே பரோக்ஷ ஞானம். சற்கரும பரிபாகத்தினாலும் குருகடாக்ஷத்தினாலும் காலபரிபாகத்தி னாலும் பரோக்ஷமாகக் கேட்கப்பட்ட பிரமசைதன்னியமே தானானது அபரோக்ஷ ஞானம். ஏகதேசமாகிய சீவாவஸ்தையில் சனனமரண சம்சார துக்கமெல்லாம் தன்னுடையதல்ல வென்பதே துக்க நிவர்த்தி. அந்தத் துக்கந் தோன்றாத ஆனந்தமே தடையற்றவானந்தம். ஆகிய இவைகள் ஏழவஸ்தையாம், எ-று.

அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விகேஷபம், பரோக்ஷ ஞானம், அபரோக்ஷ ஞானம், சோகநிவிர்த்தி, தடையற்றவானந்தம் என்னுமேழவஸ்தைக்கும் அனுபவங்கூறியது.

17 (கள)

தூலசரீரமுதல் பிரமம் வரைக்கும் திருட்டாந்தம்

கடவுடிவு தூலசடங் கடசலமே கரணங் கடசலத்தி லமுக்கவித்தை கடசலவான் சீவன், கடவெளிமேல் வெளிசாட்சி சத்தாமிவ் விரண்டுங் கடசலம்போற் றனுகரணங்கலங்கி னுந்தான் கலங்காக், கடசலம்வற் றாநிழல்போ லாசையினா வலித்தை கலந்துநின்ற திரவியெதிர் கடசலம் போயுளதாங், கடவெளிமேல் வெளிபோற்சுற் குருவருளானாங்குங் கரந்துசட சாட்சிசத்தாய்க் காண்பதத்து விதமே.

இ. -ள். கடத்தைப்போலத் தூலசரீரம். கடத்திற் பூரித்தசலம்போல அந்தக்கரணம். சலத்தின் மலினம்போல அவித்தை, கடசலத்தில் ஆகாச பிரதிபிம்பம் போலச் சீவன். கடத்துக்குள்ளிருக்கும் ஆகாசம் போலச் சீவசாட்சியாகிய கூடஸ்தர். கடத்துக்குப் புறம்போயிருக்கும் மகாகாசம் போல வியாபகமாகிய பிரமசைதன்னியம். கடத்துக்குள்ளாகாசமும் வெளியாகாசமும் நிரவயவமா யிருப்பது போலச் சீவசாட்சி சைதன்னியமும், சர்வசாட்சிசைதன்னியமும், சத்தாகாரமா யிருக்கும். கடசலம் சலனப்படும்போது பிரதிபிம்பாகாசத்துக்குச் சலனமுண்டாவது போல அந்தக்கரண விகாரத்தினால் அவித்தியாப் பிரதிபிம்ப சைதன்னியனா யிருக்கும் சிதாபாசனுக்கும் விகாரமுண்டு. கடசலமும் பிரதிபிம்பாகாசமும் சலத்தை யடையும்போது கடசலத்துக் கிடங்கொடுத்துச் சலத்துடனேதான் வியாபித்திருந்தும் கடாகாசம் நிருவிகாரமா யிருப்பதுபோல் உபாதி பேதத்தினால் இரண்டுபோலக்

காண்பிக்கும் சீவசாட்சி சைதன்னியமும் அந்தக் கரணத்துடனே வியாபித்திருந்தாலும் நிர்விகாரமாயேயிருக்கும். கடத்திற் குள்ளே சலத்தை மேன்மேலும் விட்டு நிழலில் வைத்திருந்த காலமெல்லாம் சலமும் வற்றாமல் பிரதிபிம்பமும் தோற்றியே யிருப்பதுபோலக் காமக்குரோதாதிகள் வர்த்தித்த கால மெல்லாம் வர்த்திக்கும் சிதாபாசனுக்கு நாசமில்லை. கடத்திற் சலம் மேன்மேலும் பூரியாமல் கடத்திலடங்கின சலத்தை ஆதித்தன்சன்னிதானத்திலே வைத்தால் அவன் கிரணத்தினால் சலமும் சேக்ஷித்து அழுக்கும் படிந்து பிரதிபிம்பமும் போனாற் போலச் சற்கர்ம பரிபாகத்தினாலும் சற்குரு கடாக்ஷத்தினாலும் மனோலயமாகி அவித்தையுங் கெட்டுப் பிரதிபிம்ம சொருபனாகிய சீவனும் தனக்கதிட்டான சைதன்னிய மாத்திர மாகவே சேஷிக்கும். கடசலம் வற்றின காலத்தில் கடாகாச மென்றும் மகாகாசமென்றும் பேரானாற் போல உபாதி பேதத்தினால் சீவசாட்சி யென்றும் சர்வசாக்ஷி யென்றும் இரண்டுபோலிருக்கும். கடமுடைந்த மாத்திரத்தில் மற்ற மூன்றுடனே கடாகாசமென்கின்ற பேரும் போய் மகாகாச மொன்றே யானாற் போலத் தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தை மித்தையாகக் கண்டகாலத்தில் சீவசாக்ஷி யென்பது போய்ச் சுத்த சைதன்னிய மாத்திரமாய்க் காண்பது அத்துவிதானுபவமாம், எ-று.

தூலசரீரம், அந்தக்கரணம், அவித்தை, சீவன், சீவசாட்சி யாகிய கூடஸ்தர், பிரமசைதன்னியம் ஆக ஆறிற்கும் அனுபவங் கூறியது.

18 (கஅ)

துவம்பத தற்பதானுபவம்

தொம்பதத்தி லுபாதிகெடச் சொருபமதா மதுவே தொன்மையதாந் தற்பதசோ தனைசெயவும் வேண்டுந், தம்பவுடன் மூன்றினுக்குஞ் சீவனுக்கு முதலாஞ் சாற்றுதன் மாத்திரைப்பகுதி தானுமிருப் பதனா, னம்பரிபூ ரணமறந்து

ஞானமின்றி முன்போ னாடுமுயிராதலினா னாதனருட்படியே, யிம்பருபா தியும்போய் நிருபாதிகமா மதனா லெப்பொருளப் பொருளாகி யிருப்பதுதன் னியல்பே.

இ-ள். துவம்பதத்தில் உபாதியாகிய சரீரத்திரயமும் சீவனும் நீங்கினால் சீவசாட்சியாகிய கூடஸ்தர் பிரகாசமாம். அந்தச் சைதன்னியமே அநாதியாயிருப்பதாம் ஆகிலும் தத்பத சோதனையும் பண்ணவேண்டும்; அதேனென்னில், சரீரத்திரயத்துக்கும் சீவனுக்குங் காரணமாயிருக்கின்ற தன்மாத்திரையும் பிரகிருதியும் ஈசவரனும் நித்தியமென இருப்பதனால். பரிபூரணசொருபமும் மறைந்து சாக்ஷாத்கார ஞானமுமில்லாமல் முன்போலச் சீவத்துவ வாசனை வரும். ஆகையால் நாதனால் அருளப்பட்ட வாக்கியப்படி தத்பத சோதனையைப் பண்ணுமிடத்தில் ஈசவரவுபாதியையும் ஈசவரனையும் மித்தையாகக் காணுதலினால் இவைகட்கெல்லாம் தாரகமாயிருக்கின்ற பிரகிருதியும் பிரமசொருபமாம். இப்படிச் சீவேசவரவுபாதி கழிதலினால் யாதொருபொருள் யாதோரியல்பாய்த் தோற்றினாலும் அவையெல்லாம் தன்னுடைய விவர்த்தமாகக் காண்பதே அனுபவசபாவம், எறு.

துவம்பத தத்பத சோதனையில் சுவரூபவியாபகானுபவங்கூறியது.

19 (க்கூ)

பஞ்சசக்யம்

ஈசனுக்குத் தூலவுடல் பூதபெள திகமே யீசனுக்குச் சூக்கவுட விருவகைச்சூக்குமே, யீசனுக்குக் காரணமா முடல்மாயை யவனே யீசனவன் சாட்சியே பிரமமிவையைந்தா, மீசனுக்குஞ் சீவனுக்கு மைக்யமெவ்வா றென்னி லீசனுடன் மூன்றனைப்பார்த் திடிலிவனுக் குடலே, தீசனெனி விவனிலையி சுரசாட்சி யென்றா விவன்சாட்சி வேறோ மற்றிதுவேபஞ்ச சைக்யம்.

உபநிடதம் [ஐழமூழையும்]

இ-ள். ஈசனுக்குத் தூலசரீரமாவது தூலபஞ்சபூதமும் தூலபெளதிகசமட்டியும், சூக்குமசரீரமாவது சூக்கும பூதமும் சூக்குமபெளதிகசமட்டியும், காரணசரீரமாவது மாயையுமாம். இந்தச் சரீரத்திரயத்தை யுடையவனே ஈசவரன், இவனுக்குச் சாட்சி பிரமசைதன்னியம். இவையைந்தாம். இவ்வைந்தினை யுடைய ஈசவரனுக்கும் சீவனுக்கும் ஜக்கியமெப்படி யென்னில், ஈசவரனுடைய தூலசரீரமாகிய விராட்டைப் பார்த்தால் சீவனுடைய தூலசரீரம் விராட்டிலே அடங்கினபடியால், இவனுக்குத் தூலசரீரமில்லை. ஈசவரனுடைய சூக்கும சரீரமாகிய இரணிய கருப்பத்தைப் பார்த்தால், இவனுடைய சூக்குமசரீரம் அதிலடங்கினபடியால் இவனுக்குச் சூக்கும சரீரமில்லை. ஈசவரனுடைய காரணசரீரமாகிய மாயையைப் பார்த்தால், இவனுடைய காரணசரீரம் அதிலடங்கினபடியால் இவனுக்குக் காரணசரீரமில்லை. ஈசவரனைப் பார்த்தால் இவன் அவனிலடங்கினபடியால் இவன் வேறில்லை ஈசவரசாக்ஷியாகிய பிரமத்தைப் பார்த்தால் இவன் சாட்சி அதிலடங்கினபடியால் அது வேறில்லை. இதுவே பஞ்சைக்கியம், எ-று.

20 (உ0)

அத்துவைதநிலை

தேகமே தானெனல்சி வத்தொய்த மதுபோய்த் தெளிவுவரி வாகாயத் தின்வடிவே தானாய்ப், போகமாந் தனுகரணம் வாயுவைப்போ வியங்கப் பொருந்துமவனேயீச் னப்பொலிவு தன்னி, லேகமா யண்டமெலாங் கடுகளவாய்த்தொன்று மவையகண்டா காரமது வேயீசத் தொய்த, மாகமா மகண்டாகா ரமுநீங்கிக் கடுகாவண்டமுந்தோன் றாதவிடத் தத்துவித நிலையே.

இ-ள். அவித்தியாசகிதனாய்ச் சரீரத்தைத் தானென்பது சீவத்வைதம். விசாரஞானத்தினால் சரீரம் தானல்லவென்று கண்டால் ஆகாசம்போல வியாபகனாய் அவ்வாகாசத்திலே வாயு

வியாப்பியமாயிருப்பதுபோலத் தனுகரணபுவனபோகமா யிருக்கின்ற அண்டபேதங்களெல்லாம் தன் வியாபகத்தில் வியாப்பியமாயிருக்கப் பொருந்துகின்றவனே ஈசுவரனாவன். அந்த வீசுவரவியாபகத்திலே இந்த அண்டபேதங்களெல்லாம் கடுகுப்பிரமாணமாகத் தனித்தனியே தோன்றும். ஈசுவரவிராட் சரீரமாகிய இந்த அண்டபேதங்களையெல்லாம் தானென்னல் ஈசுவரத்வைதம். ஆகாசத்தைப்போல நிறைவாயிருக்கின்ற ஈசுவரனுடைய சத்துவவுபாதியாகிய அகண்டாகாரமும் நீங்கில் சர்வசாட்சியாகிய தன்னுடைய வியாபகத்தில் கடுகளவாகவும் அண்டமுந்தோன்றாது. அதுவே அத்துவித நிலையாம். துவம்பதத்த்பத லக்ஷணங்களியலை நீக்கத்தில் அனுபவங்கூறியது.

21 (உக)

சீவன் எதைத் தியானித்தாலும் அந்தமயமாவனெனனல்

ஐயமின்றித் தெய்வவுருத் தியானித்தா லதுவா மருவுருவைத் தியானித்தா லட்டமூர்த்தியுமாம், பொய்ய விரண்டையுந் தவிர்ந்து தானாகியிருந்தாற் பூரணமாஞ் சீவனெதிற் பொருந்துமது வாமான், மையலூறு மனம்விடயத் தாசெயுற்றே யதுவாய் மரணசன னமும் விளைந்த வாறுதென்றே யுணர்ந்து, மெய்யறிவே தானாகப் பாவித்தாலதுவாய் விளங்குவர்யா வருஞ்செனியா விட்டையுமெய் துவரே.

இ-ள். சந்தேகவிபரீதமில்லாமல் சகளருபமாயிருக்கின்ற மூர்த்தியைத் தியானித்தால் அந்தமயமாவன். சகளாநிட்கள் மூர்த்தியாகிய ஈசுவரனைந் தியானம்பண்ணினாலும் அட்ட மூர்த்திருபமாயிருக்கின்ற ஈசுவரனாவன். மாயாகாரியமா யிருக்கின்ற இந்த விரண்டினுபாசனையையும் விட்டு நிட்களத்தியானம் பண்ணினாலும் அந்தமயமாவன். சீவன்

உபநிடதம் [மூலமுறையும்]

எதைத் தியானித்தாலும் அந்த மயமாவன்பது சாத்திர சித்தம். ஆகையினாலே அஞ்ஞான காலத்திலே மனோவிருத்தி யானது கடாதிவிஷயாஞ்ஞானத்தைப் போக்கித்தானும் அந்த ஆகாரத்தையடையிடத்துச் சீவனும் அந்த ஆகாரமாகிற படியினால் சனனமரண சம்சாரத்தை யடையவனாவனென் ருணர்ந்து நிருவிகாரமாகிய சைதன்னியத்தை மறைத்திருந்த அஞ்ஞானத்தை அகண்டாகாரவிருத்தி ஞானத்தினாலே போக்கிச் சுத்தசைதன்னியத்திலே நேயம்வைக்கில், அக்கேவல சைதன்னியமே தானாக விளங்குவர். அப்படி விளங்கிய யாவரும் தேகாந்தத்தில் என்றுஞ் செனியாத வீட்டையும் அடைவர், எ-று.

22 (உஉ)

இதற்கு இது விஷயமாமெனல்

ஏற்றமுடை யிந்தியத்தின் விடையமதே யுலக மிந்தியங்கள் கரணத்தின் விடயங்க ளாகுஞ், சாற்றுகர ணங்களுமா பாசனுக்கே விடயஞ் சாட்சிக்கு விடயமதாய்த் தயங்குவதா பாசன், போற்றுவிவே கக்ஞான விடையமதாஞ் சாட்சி புகன்றவிவே கழும்பிரம பூரணத்தின் விடயந், தோற்றுரிய பிரமமொன்றின் விடயமன்றா தவினச் சொருப நிலை யுணர்ந்ததுவாய்த் துலங்குவர் ஞானிகளே.

இ-ள். நாமருபப்பிரபஞ்சம் இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாம். இந்திரியங்கள் கரணங்களுக்கு விஷயங்களாம். கரணங்கள் சீவனுக்கு விஷயங்களாம். சீவன் சீவசாக்ஷிக்கு விஷயமாம். சாட்சியும் விவேகஞானத்துக்கு விஷயமாயிருக்கும். விவேகஞானம் பரிபூரண பிரமசைதன்னியத்துக்கு விஷயமாம். இந்தப் பரிபூரண பிரமசைதன்னியமான அறிவு ஒன்றுக்கும் விஷயமன்றாம். ஆகையால் ஞானிகளும் இந்தச் சொருப நிலையே தானென்று அறிந்து அதுவாய் விளங்குவர், எ-று.

பிரபஞ்சமுதல் பிரமம் வரை ஒன்றுக்கொன்று விஷயமா யிருத் தலையும் பிரமம் ஒன்றின் விஷயமல்லாததா யிருத்தலையுங் கூறியது.

23 (உட)

தாதாண்மியத்திரயம்

சகசமென்றும் பிராந்தியென்றுங் கன்மமென்று மூன்றாந் தாதான்மி யங்களிலை சாற்றிலகங் காரம், புகல்சீவனோடுகலத்தல் சகசமதாம். பிரமபூரணத்திற் கலப்பதுவே பிராந்திசௌ ரத்தோ, டகலாது கலப்பதுவே கன்மநா னறிவேன் கர்த்தாநான் ரேகமக மென்பதுதா னிவைகள், பகர்செய்பிரா ரத்தத்தாற் றத்துவ ஞானத்தாற் பணி சுழுத்தியால்கலப் படுமளவுந் தொடரும்.

இ-ள். சகஜதாதாத்மியம், பிராந்திஜ தாதாத்மியம், கர்மஜ தாதாத்மியம், என்று தாதாத்மியங்கள் மூன்றாம். இவைகளில் அகங்காரம் சீவனுடனே பொருந்தியிருப்பது சகஜமாம். பிரமத்துடனே பொருந்தி யிருப்பது பிராந்திஜமாம். சரீரத்துடனே பொருந்தி யிருப்பது கர்மஜமாம். இதற்கு அனுபவமெங்ஙனமென்னில், அகங்காரம் சீவதாதாத்மியமாய் நான் அறிவேனென்பது சகஜமாம். அகங்காரம் பிரமதாதர்த் மியமாய் நான் கர்த்தா போக்தாவென்பது பிராந்திஜமாம். அகங்காரம் சரீரதாதாத்மியமாய்த் தேகோகமென்பது கர்மஜமாம். இவைகளில் சகஜ தாதாத்மியம் பிராரப்த நாசத்தினாலும், பிராந்திஜதாதாத்மியம் தத்துவ ஞானத்தி னாலும், கர்மஜதாதாத்மியம் சுழுத்தியினாலும் நீங்கும். அம் மூன்றும் வாராதளவும் இத்தாதாத்மியங்கள் தொடர்ந்து நிற்கும், எ-று.

24 (உட)

உபநிடதம் [மூலமுறையும்]

பஞ்சகோசதூதாத்மியம்

அன்னமயம் பிராணமய மனோமயம்விஞ் ஞானமானந்த மயமைந்தி னன்னமய மாகும், பின்னுடல் கன்மேந்தியத்திற் பிராணனது கூடிற் பிராணமய மனங்கூடிற் பிறங்குமனோ மயமா, நன்னிலைஞா னேந்தியமும் புத்தியுங் கூடிடில் விஞ்ஞானமய மாமவித்தை யானந்த மயமாஞ், சொன்ன வைந்துந் தானென்றா தான்மியமில் வெல்லாந் தோய்வற நின்றதெனல்காண் சுத்தவனு பவமே.

இ-ள். அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞான மயம், ஆனந்தமயமென்னு மைந்தில் சட்கோசத்துவமா யிருக்கின்ற தூலசரீரமே அன்னமயகோசம். சூக்குமசரீரத்தில் பிராணனுங் கன்மேந்திரியமுங் கூடியது பிராணமய கோசம். மனசங் கன்மேந்திரியமுங் கூடியது மனோமயகோசம். புத்தியும் ஞானேந்திரியமுங் கூடியது விஞ்ஞானமயகோசம். காரணசரீரமே ஆனந்த மயகோசமாம். இவ்வைந்தையுந் தானெனலேதாதாத்மியங்களாம். இவை யெங்ஙனமெனில், நான் பருத்தேன் இளைத்தேனென்பது அன்னமயகோச தாதாத்மியம். எனக்குப் பசிக்கிறது தாகிக்கிறது என்பது, பிராணமயகோச தாதாத்மியம். நான் சங்கற் பித்தேன் விகற்பித்தேன் என்பது மனோமயகோச தாதாத்மியம். நான் கர்த்தா போக்தாவென்பது விஞ்ஞானமயகோச தாதாத்மியம். நான் அறியேனென்பது ஆனந்தமயகோச தாதாத்மியம். இவைகட்கு அன்னியமாக நின்று என் சரீரம் என் பிராணன் என் மனம் என் புத்தி என்னஞ்ஞானம் என்னுமனு பவத்தினால் தனக்கு இப் பஞ்சகோசங்கள் வேறுவிவகாரத்தை தாதாத்மிய மென்று அறிந்து அவற்றில் தோய்வற நின்று அறிவு வடிவமாகிய தன்னை உள்ளபடி காண்பதே சுத்தமாகிய அனுபவமாம், எ-று.

25 (உரு)

அன்னமயகோசமும், வியாபித்திருக்கும். இப்பஞ்சகோசங்களுக்கு வியாபகமா யிருக்கின்ற பஞ்சபூதங்களுள் இந்த அன்னமயகோச சமட்டியைத் தூலபிருதிவியும் இதனை அப்புவும், இதனை அக்கினியும், இதனை வாயுவும், இதனை ஆகாசமும் வியாபித்திருக்கும். இந்தத்தூல பூதமைந்திற்கும் பெளதிக சமட்டிக்கும் கெடாத விராட்டென்று பெயர். இதனை வியாபித்த சூக்கும பூதமைந்தும் ஒன்றையொன்று வியாபித்திருக்கும். இந்த சூக்குமபூதமைந்திற்கும் சூக்குமசர்ரச மட்டிக்கும் இரணியகர்ப்பமென்று பெயர். இரணியகர்பத்தை வியாபித்த காரணபூதமைந்தும் ஒன்றையொன்று வியாபித்திருக்கும் இந்தக் காரணபூதமைந்திற்குங் காரணசீரசமட்டிக்கும் பெரிதான அவ்வியாகிருதமென்று பெயர். இந்த அவ்வியாகிருதபூதத்தை வியாபித்த அவ்வியக்த பூதமைந்தும் ஒன்றையொன்று வியாபித்திருக்கும். இந்த அவ்வியக்தபூதசமட்டிக்குச் சொல்லுதற்கரிய அவ்வியக்தமென்று பெயர். இந்த அவ்வியக்தத்தைச் சுத்தபூதம் வியாபித்திருக்கும். இதற்குச் சுத்தமென்று பெயர். இந்தச் சுத்தாவஸ்தை வியட்டியைத் தத்துவசோதனையுள்ளவர்கள்மகத்தென்று சொல்வர். இதனை வியாபித்திருக்கும் ஒளியாகியவஸ்துவை மகத்துக்கு மகத்தென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவர்கள், எ-று.

28 (உ.அ)

சீவபோதாதி நீக்கத்தில் சுவரூபம் பிரகாசமாமெனால்

**தோற்றுமசத் தறிந்தகலுத் தொட்பகலுமேதனிலித்தூல
தேக, மாற்றுதொறுந் தொழிலகலு மிந்திரியச் செயலகன்றால்
வைய நீங்கு, மேற்றுமனோ லயத்திலறும் விடயம வித்தையை
நீங்கில் யாவு நீங்கும், போற்றுமந்தச் சீவவறிலிழந்தவிடம்
புகல்பரிப்புரணம் தாமே.**

இ-ள். திருசியமாய்த் தோற்றாநின்ற அசத்துருபமாகிய சர்ராதிப் பிரபஞ்சத்தை அநித்தியமென்றறிந்து அவைக ஜெல்லாம் தான்லவென்று நீங்கில், அதின் வியவகாரங்கள் தன்னுடையவல்லவென்றுபோம். அதெங்ஙனமென்னில், என் சர்ரமென்னும் அனுபவத்தினால் இந்தத் தூலசர்ரந் தான்னிறென்று கண்டால், தனக்குத் தொழினீங்கும். என் கண் என் காதென்னும் அனுபவத்தினாலே இந்திரியச் செயல்கள் தன் செயல்களல்லவென்று நீங்கினால், தனக்குப் பிரபஞ்ச மில்லை. என் மனமென்னும் அனுபவத்தினாலே மனந் தான்னிறென்று கண்டால், தனக்கு விஷயவாசணைகள் நீங்கும். என்னஞ்ஞானமென்னும் அனுபவத்தினால் அவித்தையைத் தான்னிறென்று கண்டால் அஞ்ஞான முதலியயாவும் நீங்கும். என் சீவனென்னும் அனுபவத்தினால் தான் சீவனன்றென்று கண்டால் முன் சொல்லப்பட்ட ஏகதேசமாகிய சீவபோதம் தன்னைவிட்டு நீங்கும். சீவபோதங்கெடவே, வேதாந்தங்களிற் சொல்லப்பட்ட அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சுவரூபமே தானாம், எ-று.

29 (உக)

அஞ்ஞானநீங்குமுறை

மாறாத வஞ்ஞான முழுதுமகல் வதுகூறின் வையந் தன்னின், வேறானாற் காலகலு முடன்முன்றுஞ் சீவனுக்கு வேற தானா, ணீராகும் பாதிதற்சாட்சியைக் காணின் முக்காலு நீங்குந் தானாய்ப், பேறான சொருபபரி பூரணமா னால் முழுதும் பேசொ ணாதே.

இ-ள். விவகாரதசையிலே கெடுதவில்லாத அஞ்ஞான முழுதும் நீங்கும்வகையைச் சொல்லுமிடத்தில், ஐகத்தாதாத் மியத்தை நீங்கிச் சந்நியாசம்பண்ணில் அஞ்ஞானத்தில்

நான்கிலொருபங்கு கெடும். துவம்பதசோதனையினால் சரீரத்திரய தாதான்மியமான சீவதரிசனம்பண்ணிச் சரீரத்திரயமுந் தானல்ல தான் இவற்றிற்கு விலட்சணென்றறிந்தால், அஞ்ஞானத்திற்பாதி கெடும். சீவசைதன்னியதாதாத்மியமான சீவசாக்ஷி சைதன்னிய தரிசனம்பண்ணவே முக்காற்பங்கு கெடும். தத்பதசோதனை பண்ணி ஈசுவரசைதன்னிய தாதான்மியமான பரிபூரணசைதன்னிய தரிசனம்பண்ணி அதுவானால், அஞ்ஞான முழுதுங் கெடும், எ-று.

30 (ஈ0)

முத்தர் பெத்தரிலக்கணம்

முத்தரையும் பெத்தரையு முகக்குறியா னகக்குறியான் முழுதுந் தேரின், மெத்தனவா கியமொழிய மானந்த பரவசத்தான் மிகுந்த சோர்வுஞ், சித்தநிலை தீரியாத செல்வமுமாயிருப்பர்நல்லோர் தீயோரெல்லா, மித்தகைமை யோர்களையு மிகழ்ந்து புகழ்ந் தோர்க்குறவா யிருப்பர் தாமே.

இ-ள். முத்தரையும் பெத்தரையும் முகக்குறி யகக்குறி களால் முழுதுமறியப் புகின், மிருதுவாகிய வசனம், ஆனந்த பரவசத்தினாலே மெய்ம்மறத்தல், பிராரத்தவசத்தினால், அட்டமாசித்திகள் வந்து பொருந்தினாலும் மனம் வேறுபடாம விருத்தல் இவை முதலிய குணங்களுடன்கூடிக்கொண்டிருப்பவர் ஞானிகளாகிய முத்தரென்றறியத் தக்கவர். அஞ்ஞானிகளாகிய பெத்தரோவென்றால் இப்படிப்பட்ட ஞானிகளை யிகழ்ந்தும் தம்மைப் புகழ்கிறவர்களுக்கு உறவாகியும் இகழ்கிறவர் களுக்குப் பகைவராயுமிருப்பர்கள், எ-று.

31 (ஈக)

உபநிடதம் [ஸஹமுமுறையும்]

அஞ்ஞானஞ்களினிலக்கணம்

ஏற்றபிர பஞ்சமதே நித்தமென்றும் பிரமமென்பதில்லை யென்றுந், தோற்றுமுட ராணென்றுந் துளங்குவதே யஞ்ஞான துக்க மாகுஞ், சாற்றுபிர பஞ்சமெலா மநித்தமென்றும் பிரமமது தானே யென்றும், வேற்றுடல்வெற்றுடலென்றும் விரிந்துணரப்பெறு மதுவேதாந்த ஞானம்.

இ-ள். பொருந்திய பிரபஞ்சமே நித்தியமென்றும் பிரம மென்பது இல்லையென்றும் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படு கின்ற சரீரமே தானென்றுங் கலங்குகின்றதே துக்கமயமாகிய அஞ்ஞானமாம். அஞ்ஞானிகள் நித்தியமென்று சொல்லுகின்ற பிரபஞ்சமெல்லாம் மித்தையென்றும் பிரமசொருபமே தானென்றும் தனக்கன்னியமாய்த் தூலகுக்குமகாரணமாகிய சரீரத்திரயங்களும் பொய்யென்றுங்கண்டு அகண்டாகாரமாய்த் தன்னை அறியப்பெறுகின்றதே வேதாந்தஞானமாம், எ-று.

32(நட)

தங்குருவைப்புகழ்தல்

இருளகற்று நால்வேதத் துபநிடத் மெண்ணான் கிளைங்கோன் சொன்ன, பொருளதனை நெஞ்சகத்தே சௌபாக்கிய குருவென்னும் பொருளி னோடு, மருளகற்றும் படியழுத்தித் தமிழ்போலு மதனையொரு வழியெண்ணான்கா, யருளகத்திலிருந்துரைத்த வதிசயமே யதிசயமற் றறிகிலேனே.

இ-ள். அஞ்ஞானத்தை நிலிர்த்திபண்ணுகின்ற நாலுவேதங்களுடைய முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துக்களி லெடுத்து எங்கள் சுவாமியாகிய வியாசமகாழனி திருவாய் மலர்ந்தருளிய பொருளினைச் சௌபாக்கியகுருவென்னும் பொருளினோடும் அடியேனுடைய இருதயத்தின் மருட்சி

யகலும்படி அழுத்தித் தமிழென்று சொல்லப்பட்ட பாலையில் அப்பொருளை ஒருவழியாய் முப்பத்திரண்டு செய்யுளாக அருளானது உள்ளத்திலிருந்து சொல்வித்த அதிசயமே அதிசயமல்லாமல் மற்றோரதிசயம் அறியேன், என்று.

இச்செய்யுள் இந்நூலாசிரியர் தங்குருவைப் புகழ்ந்து கூறியது.

33 (நா)

உபநிடதவுரை முற்றிற்று

பிரமமே சத்தியம்

தன்னை மறவாமலும் பிற நினையாமலும்
தன்னை யாய்ந்திருப்பது தத்துவந்தானே

- விருத்திஞானம்

இருவினையற்று (விருப்பு வெறுப்பற்று)
நடுநிலை நீங்காமல் காரண காரியம்
அற்றிருத்தலே

- அத்வைதம்

சத்த சைதன்யமான தன்னை சுட்டுப்பார்வையற்ற
தன்னால் சகல கேவலங்களை சாராத தானே
இரண்டற ஒன்றரியாத அறிதலாகிய சும்மா
இருத்தலே

- அத்வைதம்

கண்ணே திற கண்மூடிப் போனால் மண்மூடிப்
போகும் ஞானக்கண்ணே திற

- சித்தே சிவலிங்கம்

கல்லையுடைத்தால் தூளாகும் அது கலையாய்
வடித்தால் சிலையாகும்.

தன்னையறிந்தால் சிவமாகும் - அது
அறியாது போனால் சவமாகும்.

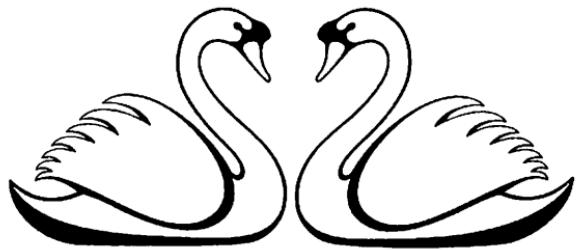
- சொருபம்

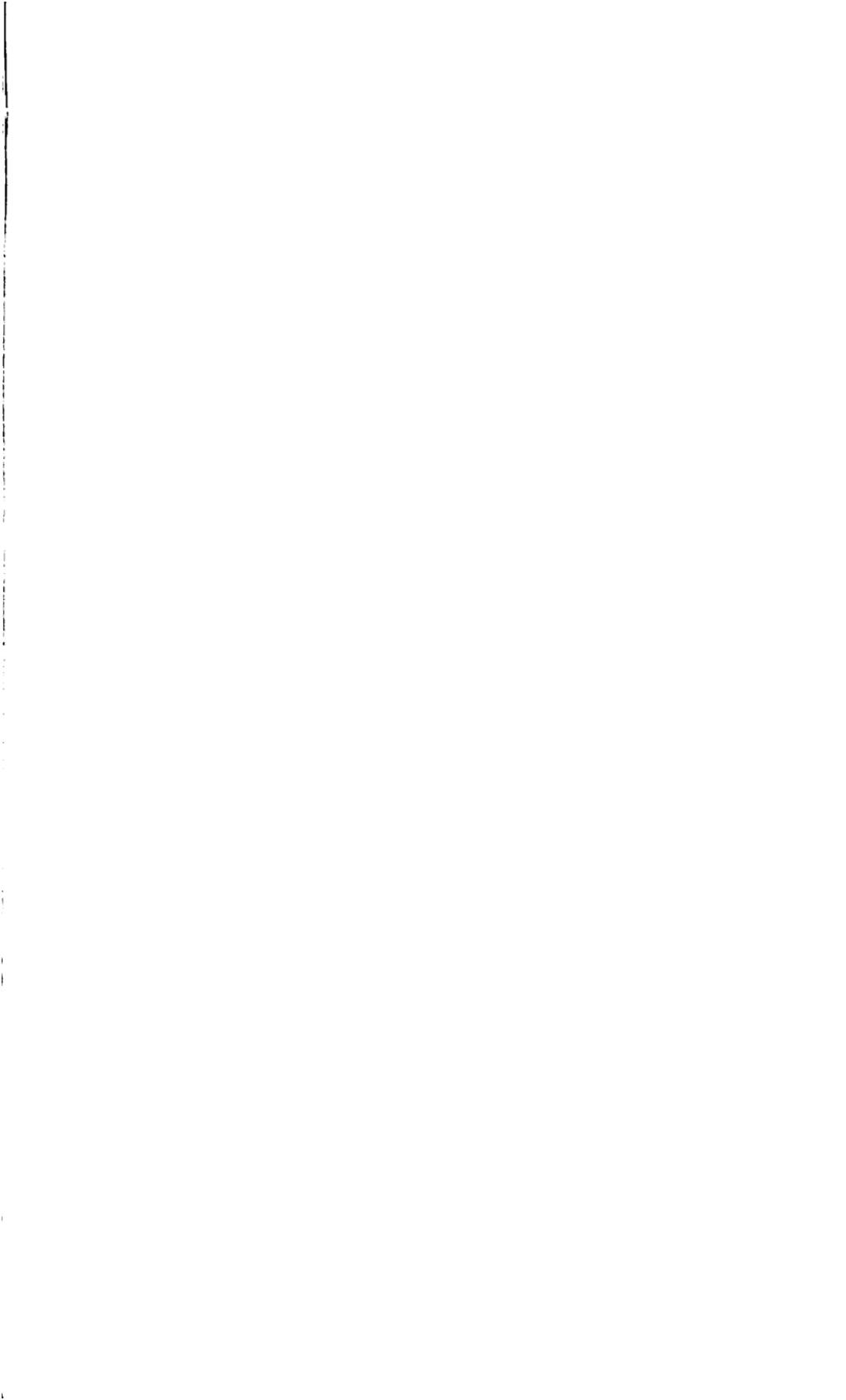
சற்குரு முகமாய் தத்துவத்தையறிந்தவன்
தன்னையறிவான்

- சச்சிதானந்தம்

- சாது

தன்னை அறியுமறிவு தனை பெறில்
பின்னை பிறப்பில்லை எனு.

சிவாயாகருவே நம!

நான்கரு தேசிகன் திருவட்ட போற்றி!